

Ο Άγιος μάρτυς Κοδράτος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Ο Άγιος μάρτυς Κοδράτος βρισκόταν στη Νικομήδεια της Μικράς Ασίας κατά τους χρόνους των αυτοκρατόρων Δεκίου (249-251) και Βαλεριανού (253-259). Εξαιτίας της πίστεώς του στο Χριστό τον συνέλαβαν, μαζί με πολλούς άλλους χριστιανούς, οι ειδωλολάτρες και τον παρέδωσαν στον ανθύπατο της πόλεως. Ο Άγιος, χωρίς να φοβηθεί το παραμικρό, διακήρυξε με παρρησία την πίστη του στο Χριστό. Ύστερα δε από τη διακήρυξή του αυτή υποβλήθηκε σε φοβερά βασανιστήρια. Συγκεκριμένα, τον ξά-πλωσαν καταγής οι βασανιστές και τον χτύπησαν ανηλεώς με ξερά βούνευρα, ώστε σε όλο του το σώμα ανοίχτηκαν βαθιές πληγές και το αίμα που έρευσε από αυτές γέμισε το έδαφος κάτω και γύρω του. Στη συνέχεια τον έκλεισαν σε μια φυλακή με απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης.

Ακολουθώντας ο ανθύπατος οδήγησε τον Άγιο στη Νί-καια της Βιθυνίας της Μικράς Ασίας, όπου και πάλι τον υπέβαλε σε ανήκουστα βασανιστήρια. Εκεί δε ο Μάρτυς είδε κάποιους από τους χριστιανούς, που ήταν μαζί του, να κλονίζονται από τα επαπειλούμενα βασανιστήρια και να ετοιμάζονται να προσφέρουν θυσίες στα είδωλα. Εκείνος όμως τους υπενθύμισε το φόβο του Θεού και τους στήριξε στην πίστη τους, οπότε ο διοικητής τους παρέδωσε στο πυρ και οι άγιοι αυτοί έλαβαν τους στεφάνους του μαρτυρίου.

Τότε ο άγιος μάρτυς Κοδράτος μπήκε στο ναό των ειδώλων και συνέτριψε όλα τα ξόανα (ξύλινα αγάλματα) που βρίσκονταν μέσα σ' αυτόν. Για την ενέργειά του αυτή τον κρέμασαν και του καταξέσχισαν το σώμα με σιδερένια νύχια. Εν συνεχεία, αφού τον έβαλαν σε έναν λάκκο, τον χτύπησαν ανηλεώς με βούρδουλα. Βλέποντας δε την πίστη και την καρτερία του Μάρτυρος δύο ειδωλολάτρες, ο Σατορνίνος και ο Ρουφίνος, προσχώρησαν στην πίστη του Χριστού. Αμέσως τότε οι ειδωλολάτρες τους συνέλαβαν και, αφού πρώτα τους κρέμασαν και τους καταξέσχισαν το σώμα με σιδερένια νύχια, τους αποκεφάλισαν. Έτσι και ο Σατορνίνος και ο Ρουφίνος κοσμήθηκαν με τους στεφάνους του μαρτυρίου.

Εν τω μεταξύ ο ανθύπατος αναχώρησε για την Απολ-λωνία και πρόσταξε να τον ακολουθήσει δέσμιος και ο Κοδράτος. Μόλις έφτασαν στην πόλη αυτή, ο

ανθύπατος υπέβαλε τον Άγιο πάλι σε φρικτά βασανιστήρια. Συγκε-κριμένα, ανάμειξε αλμύρα με ξίδι και ρίχνοντας το κράμα αυτό στις πληγές του τις έτριβε με σκληρό τρίχινο ύφασμα. Αφού δε το απανθρωπότατο αυτό βασανιστήριο κράτησε πάρα πολλή ώρα, ακολούθησε και άλλο εξίσου φρικτό: πυ-ράκτωσαν σίδερα και του κατέκαυσαν τις πλευρές του.

Κατόπιν ο ανθύπατος διέβη τον Ρουνδακό ποταμό και έφτασε στην κωμόπολη Σερούκομη, είχε πάρει δε μαζί του και τον άγιο Κοδράτο, δεμένον μάλιστα πάνω σε μια άμαξα, επειδή εξαιτίας των βασανιστηρίων δεν μπορούσε να βαδίσει. Όταν λοιπόν έφτασαν στην κωμόπολη αυτή, ο ανθύπατος ρώτησε, παρουσία όλου του λαού, τον Άγιο αν σωφρονίστηκε ή όχι κι εκείνος του απάντησε: «Έχω σώες τις φρένες μου εξ απαλών ονύχων και είμαι χριστιανός από την κοιλιά της μητέρας μου, άλλον Θεό δεν γνωρίζω, παρά μόνον τον Ιησού Χριστό. Κάμε λοιπόν ό,τι θέλεις και ό,τι μπορείς. Τότε ο ανθύπατος φούντωσε από την οργή του και πρόσταξε να πυρακτώσουν σχάρα και να ξα-πλώσουν πάνω σ' αυτήν τον Μάρτυρα, επιπλέον δε να τον ραντίζουν με λάδι και με πίσσα. Η προσταγή εκτελέστηκε κατά γράμμα. Ο Μάρτυς όμως δεν έπαθε απολύτως τίποτε από την πυρακτωμένη σχάρα, λες και ήταν ξαπλωμένος σε αναπαυτικό κρεβάτι. Τελικά ο ανθύπατος πρόσταξε και τον αποκεφάλισαν. Έτσι λοιπόν ολοκληρώθηκε η άθληση του αγίου Κοδράτου και ο Κύριος τον στεφάνωσε με τον αμάραντο στέφανο του μαρτυρίου.

(Γεωργίου Δ. Παπαδημητρόπουλου, Θεολόγου-Φιλολόγου-Λυκειάρχου, Με τους Αγίους μας, Μάϊος, εκδ. Αποστολ. Διακονία, σ. 46-49)